

Tummala Rou

Innimesse iggawessest önnistussest:

ehē

Luh hifenne

Oppetus/

Kuida innimenne on

I. Tummala sarnatsefs lodud,

II. Patto sisse langenud,

III. Vattust árrapeastetud
ning falliste lunnaстануд, ja
mil wiſil temma.

IV. Sest fallist árralunnaß-
tamissest peab kassó sama,

Et iggamees noib lühhidelt tunda
kuida temma peab

Öiere uskuma,
waggaste ellama, ja
iggaweste önsaks sama:

Küssimiste ja Kostmistega üllespandud,
ja pühha kirja sannaadega
tinnitud ja áraselletud.

143

JESUSSÆ Nimmel.

I. Õppetus,

Kuida Jummal innimest on lonud.

I. Rüssiminne.

Res on taewa, Ma, merre, ja keik, mis seāl
sees on, lonud ning tānnini hoidnud?

Rostminne. Kolm-ainus Jummal,
Issa, Poeg ning vühhha Waim.

I Mos. 1, 1. 2. 3. Algmisseis loi Jummal tae-
wast ja maad; ja se Ma olli tühhi ja paljas, ja
pimmedus olli sūggawusse peäl, Ja Jummala
Waim olli lähwitamas wee peäl; Ja Jummal
üles: Sago walgus; ja walgus sai.

33 Paul. 6, f. Jehowa sanna läbbi on taewad
tehtud, ja temma su Waimo läbbi keik nende väggi.

II. Mitme páwaga loi Jummal keik, mis
on lodud?

Kue páwaga. Eessimessel pával loi Jum-
mal se walgusse; teisel taewa; Kolmandamal
lahhutas Jummal se ma merrest ärra, ning loi
ma peäl keiksuggust rohto ja puud; neljandamal
páwa, kui, ja need tähhad; viendamal, keiksuggu-
sed fallad ja liinud; kuiendamal, keiksuggused lo-
juksed, ussid, maud, ja wimalse innimessee I Mos. 1.

III. Kuida loi Jummal innimesse?

Mulla tükist loi Jumma innimesse,
Adam nimmi, ja temma naese Adama
fülje luust, Ewa nimmi.

I Mos. 2, 7. Ja Jehowa Jummal walmistas
sedda

sedda innimest, mis põrm on, müllast, ja puhhus emma nimmasse ellawat õhko.

IV. Misuggune olli innimenne omma esfi-
messe lomisse polest?

Temma olli Jummala omma Loja sar-
nane.

I Mos. 1, 26. 27. Ja Jummal ütles: Tehlek innimest ennaste näo járrele ennaste sarnatseks, et nemmad wallitserad ülle kallade mis merres, ja ülle lindude mis taeva al, ja ülle lojuste, ja keik ülle se Ma, ja keik ülle romajatte, mis Ma peál romawad. Ja Jummal loi se innimesse omma näo járrele, Jummal näo járrele loi ta tedda; mehheks ja naeseks loi temma neid.

V. Kui da olli innimenne Jummala sarnane?
Nenda et ta olli pühha, õige ja õnnis ilmima pattota ja waewata.

Ewes. 4, 24. Ja teie peate ennaste peale wöltma sedda uut innimest, kes Jummala sarnatseks on lodud tössise õigusse ja pühhitsusse sees.

VI. Kuhho panni Jummal innimest, kui ta
tedda sai lonud?

Jummal panni tedda Edeni ehk para-
disi aeda, et temma sedda piddi harima
ning hoidma.

I Mos. 2, 15 Ja Ichowa Jummal wöttis se
innimesse, ja panni tedda Edeni aeda, sedda har-
rima ja sedda hoidma.

VII. Mi käsko andis temma temmale?

I. Mos 2, 16. 17. Ja Ichowa Jummal käskis innimest ja ütles: Keikist aja puist woid sa

Kül súa; agga sest hea ja kurja tundmisze puust ei pea sa mitte sõma; sest mil pàwal sinna sest sõõd, pead sa surma surrema.

II. Öppetus.

Kuid a innimenne on patto sisse langenud.

I. Agga ons innimenne se hea ja õnsa ello sisse eht Jummal a sarnatsetk jänud:

Ei olle mitte jänud; sest temma kautas sedda õnne ärra kurrati pettusse ja kawwalusse läbbi.

II. Kuid a pettis kurrat innimest:

Temma tootas temmale kawvalaste surremat torkust, ja eksitas tedda se läbbi, et ta Jummalat ja temma kassofanna mahajättis, ja kurrati fanna wöttis kuulda.

I Mos. 3, 1-7. Agga maddo olli kawvalam kui teik ellajad mis wälja peál, mis Jeyewa Jummal olli teinud, ja se ütles naese wasto: Kas je on, et Jummal sedda öölnud? teie ei pea ei ühhestki rohho-aia puust sõma. Ja naene ütles mad wasto: Kül meie sõme rohho-aia puwiljast; Agga selle pu wiljast, mis kest aeda, on Jummal üttelnud: teie ei pea mitte seest sõma eggat emmasse puutma, et teie ärra ei surre. Ja maddo ütles naese wasto: Teie ei pea mitte surma surrema. Sest ummali teab, mil pàwal teie sest sõte, et teie silmad siis lahti sawad ja fate kui

Jum-

Jummal, ja tunnete head ja kurja. Ja se naene näggi, et se pu hea olli roaks, ja et ta filmadele himmo teggi, ja et se pu olli armas, et ta piddi targaks teggema; siis wottis ta temma wiljast ja sõi, ja andis ühtlase ka omma mehhele ja temma sõi. Siis said nende mollematte filmad lahti ja tundsid ennast allasti ollerwad: ja nemmad õmolecid wigi - lähtå folko ja teggid ennestele pölded.

III. Ons siis innimenne se patro läbbi sure häädda sisse saatnud?

Jah, temma on isseenast ja keik omma sugurwössa feigefurema hing ja ihho häädda sisse saatnud.

Rom. 3, 10. 11. 12. Nenda kui kirjotud on: ei olle kes õige on, ei ühteainustki; et olle sedda kes moistab, polle sedda kes Jummalat öiete otsib; nemmad on keik körwale läinud nemmad on ühtlased kõlwatumaks sanud, ei olle sedda kes head teeb, ei olle ühteainustke. 14. Laul. 3. f.

IV. Missugguse häädda sisse on nüüd keik innimesed hing polest sanud?

Se sure hääda sisse, et nemmad omast väest ei kolba ütige head teggema agga ussinad ning walmis on kurja tegema.

Ewes 4, 18. Kes ommas meles pimedaks sanud, ja on kangel ummala ellust ärra se rummalusse pärast, mis nende sees on, nende südame körwadusse pärast.

V. Missugguse hådda sisse on nemmad
ihho polest sanud?

Et nemmad nūnd on többised, håddas,
waewas ja surrelikkud.

I Mos. 3, 19. Omma palle higgi sees pead sa
leiba sōma: senni kui sa jālle mullaks saad, fest
sestsammast olled sa woetud. Sest finna olled
pōorm ja pead jālle pōrmuks sama.

VI. Missuggused on nūnd keik innimessed
patto pārrast?

Nemmad on wihha ja surma lapsed,
se on Jumimala wihha ja iggawesse pōr-
go vina wåårt.

Rom. 5, 12. Otse kui ühhe innimesse läbbi pat-
on ma-i'ma sisse tulnud, ja patto läbbi surm: nen-
da on ka surm keikide innimeste sisse läbbiläinud,
kelle ühhe sees nemmad keik on patto teinud.

VII. Kas woiwad innimessed nūnd isseen-
nast fest håddast peåsta?

Ei woi mitte, fest nemmad ei woi isse-
ennesest mitte omma hinge hådda ðiete
tunda eggat fest lahti sada.

Ioan. 9, 40. 41. Ta monningad nest Baris-
seridest ütl. sid Jesusse wasto: Kas meie ka pim-
medad olleme? Jesus ütles nende wasto: Olleks-
site teie pimmedab, siis ei olleks teil mitte patto, ag-
ga et teie nūnd ütlete; meie nāme, siis jāab teie pat.

Rom 7, 24. Oh minna willets innimenne! Kes
peåstab mind sellesinnatje surma ihust? Ewes. 4,
18. Ebr. 2, 15. Ap. T. 28, 26. 27.

III. Õppetus.

Kuid a innimenne on pattust ãrrapeãstetud ja kalliste lunnastud.

I. Ons Jummal tahtnud, et innimenne pididi patto sisse jãma ja hukka sama:

Ei olle Jummal sedda mitte tahtnud, ta tahtis, et innimenne piddi pattust peãsma ja õnsaks sama.

Esek. 33, 11. Ni tööste kui ma ellan, se on õs-sanda Jehowa sanna: mul ep olle head meelt selle surmast, kes õäl, waid fest: kui se, kes õäl on, põrab omma tee peãlt, et ta woiks ellada. Põõrge ümber, põõrge ümber omma kurja tedepeãlt; fest mitspärrast tahhate teie surra, oh õssraeli suggu.

2 Peet. 3, 9. Jummal on pitka melega meie was-to, ja ei tahha mitte, et monned peawad hukkam-nema, waid et keik peawad meleparrandamist lätte sama.

II. Mis läbbi on Jummal seddasinnast omma armo tahtmist pattuse innimesele tootanud:

Se läbbi, et ta on tootanud omma ain-so Poia läkitada Lunnastajaks ning Õnnisteggi-as.

1 Mos. 3, 15. Ma tahhan wihha-waeno tösta sinno ja naese wahhele, ja sinno seemne ja temma Seemne wahhele; Gesamma peab so pea rõhuma, ja sinna wõttad temmale kanda rõhhuta.

1 Mos. 22, 18. Ja sinno Seemne sees peawad keik ma-ilma rahwas ennast õnnastama. Kalat 3, 8.

III. Ons Jummal omma tootusse sanna töeks teinud:

Jah on oma tootusse sanna töeks teinud, ja omma Poia seie ilma sisse läkkitanud.

Kal. 4, 4. Kui aeg täis sai, läkkitas Jummal omma Poega, et ta piddi naest fündima ja kässö alla sama; et temma neid, kes kässö al oolid, piddi ärralunnastama et meie piddime laste õigust sama.

IV. Kuidas on Jummala Poeg seie ilma sisse tulnud?

Temma on pühast Waimust sadud, ja neitust Mariast ilmale todud.

Luk. 1, 25. Ja se Ingel vastas ja ütles temmale: Pühha Waim peab so peale tullema ja keigekõrgema väggi so ülle mariama: sepärrast peab ka se pühha mis siinust sünib, Jumala Poaks hütama,

V. Mis on Jummala Poia ehet meie Lunastaja nimmi?

IE**SUS KR**I**S*S*US.**

Matt. 1, 21. Temma peab ühhe poia ilmale toma, ja sinna pead temmale nimme pannema Jesus, seest temma peästab omma rahvast nende pattudest. Jon. 1, 42.

VI. Mis on Jesus Kristus omma ollemissesse polest?

Tössine Jummal ja tössine innimenne.

Rom. 9, 5. Kelle párralt wannemad on, ja kellest Kristus tulleb lihha polest, kes on ülle feikiide Jummal, kidgetud iggaweste, Almen.

VII. Kuidas piddi meid Jesus Kristus kurastist, patiust ning surmast peästma?

Temma piddi meie pattud ennese peale wõtma ja kandma.

Jonn.

Ioan. 1, 29. Teisel påval nååb Joannes Jes-
fust ennese jure tullewad; ja útleb: Wata, se on
Jummala Tal, kes ma-ilma patto árrakannab.

Esa. 53, 4. Ódeste, meie haigussed on Tem-
ma ennese peåle wåtnud, ja keik meie vallo kan-
nud, agga meie arwasime tedda temma ennese
sü pàrrast wiggaseks tehtud, Jummalast peksnud
ja waewatud ollewad. 2 Kor. 5, 21.

VIII. Misga on temma meie patto sünd maksnud:

Omma kalli werre ja surmaga.

I Petr. 1, 18. 19. Ja teie teate, et teid ei olle
kadduwatte asjadaga, ei hõbbega eggia fullaga
lunnastud teie tühjast ellamisest, mis teie ollete
wannemist öppinud, waid Kristusse kui ühhe il-
ma wiggata ja puhta Talle kalli werrega.

I Tim 2, 6. Kes ennast isse on annud lun-
nastamisse hinnaks keikide eest, et se omimal ains
piddi üllestunnistadama. Matt. 20, 28.

IX. Ons Kristus Jesus surma sisse jänud:

Ei olle mitte jänud, sest temma on sur-
nust jálle üllestousnud, taewa läinud, ja
istub Jummala parremal käel.

I Kor. 15. 3. 4. Sest ma ollen keigeessite tei-
let sedda annud, mis minna ka ollen sanud, et
Kristus on surnud meie pattude eest kirjade jár-
rele, ja et temma on maetud, ja et ta on üllestous-
nud kolmandamal påval kirjade járrele.

Mark. 16, 19. Ja Issand, kui ta nendega sai
räkinud, woeti üles taewa ja istub Jummala
parramal polel.

X. Mikspärrast on Jesus Kristus taewa
ehk omma au sisse läinud?

Et temma meie eest viddi palluma ja
vühha Waimo meile andma.

Ebr. 7, 25. Sepärrast woiib temma ka allati ja
täieste õnsaks tehha neid, kes temma läbbi Jum-
mala jure tullevad, ja ellab ikka, seks et ta nen-
eest pallub.

Nom. 8, 34. Kas se, kes woiib hukkamoista?
Kristus on se, kes surnud, ja mis veel ennam kes
ka üllesärratud, kes ka on Jummala parremal
kael, kes ka meie eest pallub.

Ioan. 16, 7. Agga minna ütlen teile sedda tööt:
se tulleb teile heaks, et minna ärralähhan; seist kui
minna ärra ei lähhå, siis ei tulle trööstia mitte teie
jure; agga kui minna saan ärraläinud, tahhan
minna tedda teie jure läkitada. Ap. T. 2, 33.

XI. Kas siis Jesus Kristus taewast jälle tulleb
Jah tulleb nähtaval kombel kohhut
moistma ellawatte ja surnutte peale.

Ap. T. 1, 11. Sesinnane Jesus keik teilt on ülles-
woetud taewa, se peab tullema selsammal kombel,
kui teie tedda ollete nainud taewa ärraminnewad.

2 Tessal. 1, 6-10. Ap. T. 10, 42.

XII. Mis head on Jesus Kristus omma kants-
natamisse surma ja ülestousmisse
läbbi meile saatnud?

Temma on keik innimes sed Jummalaga
leppitanud, omma digust ja vühha Waimo
neile saatnud, ja sedda kohhut, et nemimad
Jummala sees iggawesse õnne ja ilmalöp-
mat ta römo woiwad sada.

2 Kor. 5, 19. Sest et Jummal olli Kristusse sees ja leppitas ma ilm isse ennesega ärra, ja ei arwanud neile mitte nende ülleastmissed süüks; ja temma on meie sisse pannud ärra leppitamisse saña.

Esaia 53, 1. Mo sullane, se Õige teeb palio õigeks selabbi, et nemmad tedda tundwad, sest Temma kannab keik nende üllelohhut. Ioan. 17, 21, 24. Rom 3, 25. 5. p. 1. 2. 8. 11. f. Kal. 3. 11. 1 Ioan. 1, 3.

XIII. **Rust öppime meie sedda keik?**

Meie öppime sedda Ewangeliuminist ehk armo-öppetussest.

Rom 1, 16. Minna ei häbbene mitte Kristusse armo öppetussest. sesi se on Jummala väaggi onnistusseks iggaühhel, kes ussub, ni hästi Juda-mehhele essite, kui ka Kreka mehhele. Sest Jummala õigus ilmutakse sellesamma sees ussust usko, nenda kui kirjotud on! Agga se, kes ussust õige on, peab ellama.

XIV. **Mis teeb Jummal Ewangeliumi läbbi**

Jummal katsub ja vallub meid raskeste, et meie oearne teminiaga leppima, se on: sedda lihha meelet, mis üks waen on Jummala vasto, mahhajätma, ja keikist ajast, mis meie Issand Jesus Kristus meile on saatnud, ossa ja kasso wõtma.

2 Kor. 5, 20. Meie pallume nüüd Kristusse assemel: Andke ennast Jummalaga ärraleppitada. 1 Ioan. 1, 3.

Kor. 1, 9. Jummal on ustav, kelle läbbi teie ollete kutsutud temma Poja meie Issanda Jesusse Kristusse ossasamisseks.

IV. Öppetus.

Mil wiſil innimenne Jesusse Kris-
tusſe lunnastamisſest kasso ſaab.

I. Sawad ſuis keik innimesſed neift Jesusſe
armo andiſt oſſa ning kasso?

Ei ſa mitte et ful Jesus neid keik on kal-
liste årralunnastanud ja peäſtnud.

Matt. 7, 21. Ei ſa keik, kes minno wastro üt-
leb; Issand, Issand! taewariki, waid kes teeb
minno Issa tahtmift, kes taewas on.

II. Miltspärrast ei ſa keik ſest kallist Jesusſe
lunnastamisſest kasso?

Sepärrast, et ſe ſurem hulk ſedda pim-
meduſt ehk pattuſt ello ennam armastab,
fui ſedda walguſt ehk wagga ello.

Ioan. 3, 19. Alga ſe on ſe hukkamoistminne, et
Walguſ on tulnud ma ilma ſiſſe; ja innimesſed
armastasid pimmeduſt ennam fui ſedda Wal-
guſt; ſest nende teud ollid furjad.

III. Res need on, kes nenda temma kallist
lunnastamisſest kasso ei ſa?

Keik need, kes ühhe ehk mitme aivwa-
likko patto ſees jáwad ellama.

Kal. 5, 19. 20. 21. Aivwalikkud on lihha teud,
mis on needſinnatsed: abbiellorikminne, horus, ro-
jus, kinalus, woõra-jummala teniſtus, noidus,
waen, riud, kaddewihha, wihhastelemiſſed, riid-
lemiſſed, lahkumisſed, ſeggased öppetuſſed, kad-
dus, tapmiſſed, liigiominne, prassiminne, ja
mis nende ſarnatsed on, mis minna telle enne üt-
len,

len, nenda kui minna ka enne ollen üttelnud, et need kes nisugust terwad, ei pea mitte Jummala riki pârrima. Jak. 2, 10. 11.

IV. Kas siis need sawad kasso Jesussest, kedda näitse agga peált waggad ollewad?

Ei sa mitte, kui nemmad seest piddi pattused himmud armastawad, ja ilmalikko asjade eest ennam murret kandwad, kui omma hinge parrand misse eest.

2 Tim. 2, 5. Kellel on Jummala kartusse näggo, agga selle wâgge salgawad nemmad ârra, ja neist lahtu. Matt. 7, 22. 23.

Ioan. 2, 15. Kui keige ma ilma armastab, selle sees ei olle mitte Issa armastus. Tit. 1, 16.

V. Res siis jesi kallist Jesusse lunnastamissest kasso sawad?

Need ükspâinis sawad ossa ja kasso, kes omma hinge hådda ðiete tundwad, ommad pattud sùddamest kahhetsewad, mahha jätwad ja ðige ussoga Jesusse omma aino Õnnisteagia käest abbi ðitsiwad.

Mark. 1, 15. Jummala riik on liggi tulnud parrandise meelt, ja uskuge armo ðppetust.

Esa. 1, 16-19. Peskeennast, pubhastage ennast; saatke ommad kurjad teid mo silma eest ârra, seiske kurja teggemast: ðppige head teggema, noudke, mis kohhus, saatke ülleannetumad ðige teie, moistikohhut waeste lastele, selletage leskenaeste asjad ârra. Et tulge siis, ja selletagem ommad asjad issekõsles, ütleb Jehova. Kui teie pattud on kui elle punnased rided, siisli peawad nem-

nemmad ni walgeks sama kui lummi; kui nemmad punnased on, kui werre karwa rie, peawad nemmad ommeti walge willa sarnatseks sama.

VI. Missuggusēd armo añnid sawad need, kes nenda pattust pōörwad ja Jesusse sisse uskowad:

Nemmad sawad 1) sedda Jumimala armo, et nemmad ennast julgeste woiwad Jumimala lapsiks kitelda.

Ewes. 1, 5. 6. Jummal on meile enne seadnud laste õigust Jesusse Kristusse läbbi ennese pole omma tahtmissee hea mele járrele, omma armo au kitusseks, misga temma meid ennesele armaks teinud, se armsa Poia sees.

2) Pattude andeks-andmisi; Ewes. 1, 7. Kelle sees meil on årralunnastaminne temma werre läbbi, pattude andeks-andminne temma armo rikkust mõda. 1 Joan. 1, 9.

3) Iggawest õigust; Wil. 3, 8. 9. Ja tõesse minna arwan ka keik kahjuks minno Issanda Jesusse Kristusse vägga kalli tundmissee vasto, kelle párrast ma keik ollen kahjuks arwanud, ja arwan sedda keik pühkmed ollewad, et ma Kristusti woihsin kassuks sada, ja et mind temma seest leitakse, et mul ei olle omma õigust, mis kassust tulleb, waid mis Kristusse ussu iäbbi tulleb, se õigus, mis Jummalast tulleb usso läbbi.

4) Pühha Waimo; Ap. T. 2, 38. Peetrus ütles nende vasto: Parrandage meelt ja iggaüks teie seast lasko ennast ristida Jesusse Kristusse nimme peale pattude andeks andmisseks, ja siis peate teie pühha Waimo anni sama.

5) Iggawest ello; 1 Ioan. 5, 11. 12. 13. Ja se on se tunnistus, et Jummalmeile on iggawest ello annud, ja sesamma ello on temma Poia sees. Kellel se Poeg on, sellel on ello: kellel Jummala Poega ei olle, sellel ei olle sedda ello mitte. Sedda ollen ma kirjotanud teile, kes teie ussute Jummala Poia nimme sisse, et teie peate teama, et teil iggawenne ello on, ja et teie peate uskma Jummala Poia nimme sisse. Ioan. 17, 3.

VII. Ruida peab nisuggune wagga innimentne ellama, kui temma ni sured aannid tahab otsani hoida:

1) Peab temma sedda, mis ta ristmises on tootanud, findlaste piddama, ja usso läbbi Kristusse sisse jáma.

1 Peet. 3, 21. Selle wastotähendus se ristminne teeb meid nüüd ka õnsaks, (ei mitte rojusse ärrasaatminne lihha peält, waid hea süddame tunnistusse julge küssiminne Jummala käest) Je susse Kristusse üllestousmissee läbbi.

Ioan. 15, 4. Jäge minno sisse ja minna teie sisse: otsekui minapu oks ei woi wilja kanda isse ennesest, kui temma ei já minapu külge, nenda ka teie, kui teie ei já minno sisse.

2) Peab ta pühha Waimo juhhata misse járrele ellama.

Rom. 8, 12. 13. 14. Sepärast nüüd, wen nad, ei olle meil wõlgo lihhaga, et meie peaksite lihha járrele ellama; seit kui teie lihha járrele wottate ellada, siis peate teie surrema; agga kui teie Waimo läbbi ihho teud wottate surretada, siis

siis peate teie ellama: fest ni mitto kui Jummala Mimo läbbi juhbataks, needsmäntsed on Jumma lapsed. Kal. 5, 28.

3) Peab ta jummala sammast ja fallist öhtosöma-aiaast omma hingele ussu finnitust saatma.

¹ Pet. 2, 2. Himmustage o'sego praego sun-dinud lapsokessed sedda Jummala sanna selget pima, et teie selle läbbi woite kaswada.

¹ Paul. 1. 2. 3. f. Vägga önnis on se innimenne, kes ei käi välalte nou járrel, eggas seisa pattuste tee peäl, eggas istu pilkiatte járre peäl; vaid kel hea meel on Jehowa kässö öppetussest, ja mõtleb ta kässö öppetusse peäle vood ja pá-wad; siis on temina o'sego pu, mis wee-sõonte ärristutud, mis omma wilja annab ommal aial, ja selle lehbed ei puddene, ja keik mis ta wõttab tehha lähhäb korda.

¹ Kor. 11, 28 29. Jinimenne katsko isse en-nast läbbi, ja nenda sõga temma fest leiwast ja jõgo se karrika seest: fest kõlwato sõõb ja joob, se sõõb ja voo isseenenesest nuhtlust, n. t. s. Ap. Tegg. 2, 46 47.

4) Peab ta walwama, ja Jummalat keigest süddamest palluma.

¹ Peetr. 5, 8. Olge kassinad, walwäge fest teie waenlane kurrat käib ümber, kui mõiraja loukoer, ja otsib, sedda temma woiks ärraneelsda, selle wasto seiske kindlaste nökus. Matt. 7, 7. 8.

5) Peab ta omma hinge waenlaste, se on:

on kurrati, ma ilma ja omma lihha himmo wasto wannema ja neid ärramoitma.

Kal. 5, 6. 17. Käige Waimus siis ei te teie mitte lihha himmo járrele: fest libha himmunistab Waimo wasto, ja waim libha wasto, agga need-sinna sed on teine teise wasto, et teie sedda mitte ei te, mis teie ial tahhate. Ebr. 12, 4. 1 Joan. 5, 4. 5. Ewes. 6, 10-13. 1 Petr. 2, 11.

6) Peab ta sün ilmas keik willetsust ja risti fannatlikko föddamega fannatama.

Ebr. 10, 36. Kannatust lähhäb teile tarvis, et teie Jummalta tähmist tehhes woite tootust käte sada. Jak. 5, 7. 8.

VIII. Kas siis tössised risti - innimessed peawad sün ilmas risti ja willetsust kan-

nata ma?

Ja peawad fannatama.

Luk 9, 23. Ja Jesus ütles keikile: Kui tegi minno járrele tahhab tulla, se salgggo isseennast ärra, ja võtko omma risti iggapääro ennese peale ja käigo minno járel. 2 Tim. 3, 12. Ebr. 12, 8.

IX. Mitmesuggune on nende waggaide rist ja willetsus?

Rahhesuggune, 1) se väljaspiddine,
2) se seestpiddine rist ja willetsus.

X. Mis on se väljaspiddine rist ja willetsus?

Keik hädda, mis väljaspiddi nende peale tulleb, kui neile üllekohut tehhatse ja nende wagga ello teotatse. n. t. s.

Joan.

Ioan. 16, 1. 2. Sedda ollen minna teile ráki-
nud, et teie ennast ei pahhanda. Ja nemmad lük-
kawad teid foggodussest wálja; ka tulleb se tund,
et iggaúks, kes teid tappab, mótleb ennast Jum-
malale melehead kui ühhe ohwriga teggewad.

XI Mis on se seestpiddine rist?

Seestpiddine rist on se waero mis inni-
menne wastopannes tunneb, kui pattu-
sed himmud ja mótted temma meelt
wasto seestpiddi touswad.

38aul. 9 f. Ma rágin omma üllekokkut
ülles, ma ollen murreb omma patto párrast.
Rom. 7, 24.

XII. Mikspárrast pearwad need waggad ni-
sugauß risti ja willetsest kannatama?

Sepárrast et nemmad pearwad issa
parremaks, vúhhamaks, waggamaks ja
Kristusse sarnatseks sama.

I Peet. 1, 5. 7 Teie peate wågga röömsad ol-
lema, kes teie nüüd pissud (kui se tarvis lähhäb)
kurnad ollete monnesarnaste kiu atusse sees, et
teie usk, kui se saab läbbikatitud, peab leitama
palis ülema ollemast kui kuid, mis kaub, ja siiss-
ki tulles läbbikatsutakse, kitusseks ja auuks ja
auinstamisseks, kui Jesus Kristus ilmub. Ebr.
12, 10. Rom. 8, 9.

XIII. Kas Jummal need waggad nende wil-
letsuse sees ka römustab?

Jah Jummal römustab neid jo sin il-
mas nende willetsuste sees.

2 Kor. 1, 3. 4. 5. Kideitud olgo Jummal ja meie Issanda Jesusse Kristusse Issa, se süddamelikko hallastusse Issa, ja keige trööstimisse Jummal, kes meid trööstib keige meie willetsusse sees, et meie woime trööstida neid, kеit keigesugguse willetsusse sees on, se trööstimisega, misga meid endid Jummalast trööstitakse. Sest otsego meil Kristusse kannatamissi paljo on, nenda trööstitakse meid ka rohkesti Kristusse läbbi.

XIV. Kas need waggad wahhest keigest willetsusseest peäsewad?

Jah, nemmad peäsewad keigest willetsusseest, kui Jummal neid ühhe õnsa surma läbbi siit ma-ilmast ärraförristab a) viimset päeval surnust ülesärratab b) ja omma taewariki wottab c).

a) Luk. 23, 43. Tõest minna ütlen sulle: tänna pead sa minnoga Paradiisis olla.

b) Ioan 5, 28 29. Tund tulleb, millal leik, kes haudada sees on, pearwad temma, Jumala Poja, heale kuulma ja välja tullema, kes on head teinud, ello ülestousmisseks; aga kes on pahha teinud, hukkamoistmissee ülestousmisseks.

c) Matt. 25, 34. Siis wottab õolda kunnigas neile, kes temma parremal käel on: Tulge tenna, minno Issa õnnistud, pärri ge sedda kunningriki, mis teile on walmistud ma-ilma assutamisest.

XV. Ons nemmad siis taewas keigest waewast ja ristist lahti?

Jah, seal on nemmad keigest waewast lahti

lahti, nāwad Jummalat vallest vellesse,
ning tundwad Jummalala sees ilmalōp-
matta rōmo.

Jlm. 7, 16. 17. Neil ei pea ennam nālga egs-
ga janno ennam ollema; ei peage nende pelāle
langema pāike eggas mingisuggust pallawat, fest
se Tal, mis kest au-järge on, peab kui kariane
neid hoidma, ja neid juhhatama ellawatte wees-
hallikatte jure, ja Jummal wōttab keik silma
pissarad nende filmist årrapühkida.

Joh. 19, 25. 26. 27. Minna teðn, et mo Lun-
nostaja ellab, ja Temma jāāb wiimseks pōrmo
peāle seisma; ehl kūl ussid mo nahhaga sedda
lihha sawad årrakorinud, sūiski saan ina omma
lihha seest Jummalat nāhha, pedda minna saan
ennesele nāhha, ja minno filmad sawad tedda
nāhha, ja mitte wōbras. I Peetr. 1, 8.

2 Tim. 4, 18. Kūl Issand mind ka peāstab
keigest nende kurjast teust, ja aitab omma tae-
wasse rigisse:

Temmale olgo au iggaweste igga-
wesseks aiaks, Amen.

